

Οι λέξεις είναι κλειδιά

Δε χτίζονται οι λέξεις
και δε στηρώνουν τείχη περιθωρίου
δε μεταλλάσσονται ωσάν εργαλεία
αθλίων σε λόγο δυναστικό.
Δεν υπηρετούν αφοριστικούς
νόμους και αιχμαλωσίες ψυχών,
δεν υπακούουν έκνομους
της ανθρώπινης υπόστασης,
δε θανατώνονται από σφαίρες.
Οι λέξεις είναι κλειδιά
έστω και σκουριασμένα
που ξεκλειδώνουν καρδιές
από το ορφάνεμα του φωτός.

Πανδώρα μου ώρα

Ευσπλαχνίζεται το φως την πόλη,
θεριεύουνε αλλόφρονες στην
άσφαλτο οι μέρες,
ο νόστος των εξορισμένων δυσεύρετος,
θα στοιχηθούμε σε πικρά χρόνια.

Πανδώρα μου ώρα!
Μάθαμε κι εμείς να σηκώνουμε κρυφίως τα τείχη μας,
μάς έντυσαν με βράδιασμα οι δρόμοι,
κρυφές ρωγμές τα βλέμματά μας στοιχειώνουν.

Τραγούδι: Πιώργος Φλωράκης
Μπάσο : Πιάννης Πλαγιαννάκος
Κιθάρα: Πιάννης Γιαννάκος
Βιόλα: Πιώργος Γαϊτάνος
Όμποε: Τίνα Δεσσύλα
Κλαρινέτο: Μαρίνος Γαλατσινός